

Στά Ίχνη τῶν ἁγίων

Ἁγία Περπέτουα - Ἁγία Φηλικιτάτη (1 Φεβρουαρίου)

Ἔχετε πάρει ποτέ, παιδιά, συνέντευξη; Σήμερα, θά ἤθελα νά πά-
ρουμε μιά «πρωτότυπη συνέντευξη»: μιά συνέντευξη ἀπό δύο φίλες
ἁγίες, πού μαρτύρησαν μαζί τήν ἴδια μέρα. Πρῶτα θά σᾶς τίς συ-
στήσω καί ἔπειτα θά ἀπευθύνουμε σ' αὐτές τίς ἐρωτήσεις μας.

Βόρεια Ἀφρική, 203 μ.Χ. Στό γεμάτο ἀμφιθέατρο τῆς Καρχη-
δόνας (σήμερα σημερινή Τυνησία), τό αἰμοχαρές πλήθος μέ εὐχαρίστη-
ση παρακολουθεῖ τήν τελετή πού ὀργανώθηκε πρὸς τιμὴν τοῦ αὐτο-
κράτορα γιά τὰ γενέθλιά του. Νά, τώρα ἐμφανίζονται στήν ἀρένα
ἕξι ἄνθρωποι γιά νά ἀναμετρηθοῦν μέ ἄγρια θηρία! Μά... γιατί ξε-
σηκώθηκαν ὅλοι μόλις τούς εἶδαν; Γιατί τόση ἀγανάκτηση ἐναντίον
τους; Μήπως αὐτοί πού ἐμφανίστηκαν εἶναι κακοῦργοι, βαρυποινί-
τες; Ὁχι. Στήν ἀρένα περιμένουν νά ἀναμετρηθοῦν μέ τὰ θηρία ἕξι
ἀπλοί ἄνθρωποι. Ποιό εἶναι τό ἐγκλημα γιά τό ὅποιο καταδικάστη-
καν σέ ἓναν τόσο φοβερό θάνατο; Πιστεύουν στόν Κύριο Ἰησοῦ
Χριστό, εἶναι χριστιανοί.

Ἀνάμεσα σούς ἕξι χριστιανούς διακρίνουμε δύο γυναῖκες. Τό
ἀρχοντικό παράσημα τῆς μιᾶς, παρόλες τίς κακουχίες πού ὑπέμεινε
σὴν φυλακή, προδίδει τήν εὐγενική καταγωγή της. Ἡ Περπέτουα

προέρχεται από έπιφανή οικογένεια. Στά 22 της χρόνια έχει κάνει ήδη τόν γάμο της καί λίγο καιρό πρίν έφερε στόν κόσμο τό πρῶτο της παιδί, έναν χαριτωμένο γιό.

Δίπλα της στέκεται ή **Φηλικιπάτη**. Εΐναι δούλη της, αλλά καί συνάμα ή καλύτερη φίλη της! Τίς συνδέουν ιεροί δεσμοί: ή κοινή πίστη στόν Χριστό, ό πόθος νά μαρτυρήσουν γιά τό όνομά του, ή έπιθυμία νά εΐναι κοντά Του γιά πάντα, καί έδῶ στή γή καί στήν αΐωνιότητα! Τί κι αν ή μία εΐναι άρχόντισσα καί ή άλλη δούλη; Μιλοϋν τήν ΐδια γλώσσα -τή γλώσσα τοϋ ευαγγελίου-, έπικοινωνοϋν καρδιά μέ καρδιά, συμπορεύονται σέ έναν κοινό άγιο άγώνα.

Μαζί τους εΐναι ό **Ρευκάτος**, σύζυγος τής Φηλικιπάτης, ό **Σεκούνδος**, ό **Σατορνίνος** καί ό ιερέας **Σάτυρος**. Αυτός πήγε μόνος του στίς άρχές καί όμολόγησε τήν πίστη του, μόλις πληροφορήθηκε τή σύλληψη τῶν άλλων. Ήταν άκόμη κατηχούμενοι όταν τούς συνέλαβαν, δέν εΐχαν βαπτιστεί. Γι' αυτό ήθελε νά βρεθεί όπωσδήποτε μαζί τους στή φυλακή, γιά νά προλάβει νά τούς βαπτίσει.

Μέσα στο σκοτάδι καί στήν άποπνικτική άτμόσφαιρα τής φυλακής οί ύποψήφιοι μάρτυρες ζοϋν μοναδικές στιγμές: **λαμβάνουν τό άγιο Βάπτισμα καί γιά πρώτη φορά κοινωνοϋν τό Σῶμα καί τό Αΐμα τοϋ Χριστοϋ**. Φῶς πλημμυρίζει τήν ύπαρξή τους. Ποίός νά ύποψιαστεί τί γίνεται σ' εκείνο τό κελλί! Ό οϋρανός στή γή! Ή Θεία Κοινωνία όπλίζει τούς νεοφώτιστους πιστούς μέ δύναμη ακατάβλητη.

Μέ τή δύναμη αυτή άντέχουν σούς πειρασμούς. Έκτός από τήν άφόρητη κατάσταση τής φυλακής, ή Περπέτουα έχει νά άντιμετωπίσει μιá άκόμη πιό σκληρή δοκιμασία. Τήν έπισκέπεται συχνά ό **είδωλοάτρης πατέρας της**, άλλοτε μόνος του καί άλλοτε **μαζί μέ τό βρέφος της**. Έπικαλείται τά γηρατειά του, τής δείχνει τό παιδί της, πού έχει ανάγκη από τή φροντίδα καί τήν άγάπη της. Άλλες φορές μέ παρακάλια καί άλλες πάλι μέ απειλές τήν πιέζει νά άρνηθεί τήν πίστη της στόν Χριστό καί νά θυσιάσει στα έΐδωλα.

Ἀγαποῦσε ἡ Περπέτουα τὸν πατέρα της, πονοῦσε πού τὸν ἔβλεπε τόσο νὰ ὑποφέρει. Ἀγαποῦσε πολὺ καὶ τὸν γιό της, τῆς στοιχίζε ὁ βίαιος ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τὸ παιδί της. Ὁ πατέρας της τὴ χαρακτηρίζε «ἀσπλαχνη», γιατί φαινόταν νὰ μὴ νοιάζεται τὸ ἴδιο της τὸ σπλάχνο. Μόνο ἡ Περπέτουα γινώριζε πόσο μάτωνε ἡ καρδιά της, πόσο πάλευε μέσα της ἡ μητρικὴ ἀγάπη μὲ τὴν ἀγάπη στὸν Χριστό. Νίκησε ὅμως ἡ πίστι καὶ ἡ ἀγάπη της στὸν Χριστό. Στά δικά του χέρια ἐμπιστεύεται τὸ παιδί της. Θὰ τὸ στερηθεῖ γιὰ λίγο, ἀλλὰ θὰ τῆς τὸ χαρίσει ὁ Κύριος γιὰ μιὰ αἰωνιότητα. Ἔτσι ἡ νεαρὴ ἀρχόντισσα, πού γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ **εἶχε ἤδη ἀπαρνηθεῖ τὰ πλοῦτή της** -τὰ κοσμήματά της καὶ τὰ ἀκριβὰ της ροῦχα, τὴν πολυτέλεια στοῦ ἀρχοντικό της- τώρα **νικᾷ καὶ ἄλλη μεγαλύτερη ἀγάπη, τὴν ἀγάπη γιὰ τὰ οἰκεῖα της πρόσωπα**. Εἶναι πλέον ἐτοιμὴ ἡ νεαρὴ χριστιανὴ γιὰ τὴν **ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ νὰ δώσει καὶ τὴ ζωὴ της**.

Σέ κάθε πάλῃ της ἡ Περπέτουα ἔχει πάντοτε δίπλα της τὴν πιστὴ φίλη της. Μαζί ἀντιμετωπίζουν κάθε πειρασμό καὶ δυσκολία. Ἡ Φηλικιπάτη εἶχε κι αὐτὴ τὴ δική της ἀγωνία. Βρισκόταν **στόν ὄγδοο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης της**. Οἱ νόμοι τοῦ κράτους ἀπαγόρευαν τὴν ἐκτέλεση γυναικῶν πού κυοφοροῦσαν. Ἀλλὰ ἡ Φηλικιπάτη ποθοῦσε νὰ γίνεи μάρτυρας, νὰ δώσει καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ της γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ! Τὴν ἀπασχολοῦσε καὶ τὴ στεναχωροῦσε τὸ ἐνδεχόμενο νὰ μὴ μαρτυρήσει μαζί μὲ τοὺς συναγωνιστές της. Τοὺς παρακαλεῖ, λοιπόν, νὰ ἐνώσουν τὴν προσευχή τους μαζί μὲ τὴ δική της. Ἡ φωνὴ τους φτάνει στὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ Κύριος δέν ἀργεῖ νὰ ἀπαντήσῃ. **Αἰφνίδιοι πόνοι γέννας, πρόωρος τοκετός**.

Ἀκούει τὰ βογγητὰ τῆς Φηλικιπάτης ὁ φρουρός τῆς φυλακῆς καὶ ἀρπάζει ἀμέσως τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ τὴν περιπαίξει: «Ἄν τώρα τόσο πολὺ πονᾷς καὶ βογγᾷς, τί θὰ κάνεις ὅταν βρεθεῖς ἀνάμεσα στὰ ἄγρια θηρία;...». Ἡ πιστὴ χριστιανὴ μέσα στοὺς πόνους της βρίσκει τὴ δύναμη νὰ ἀπαντήσῃ: **«Τώρα εἶμαι ἐγὼ πού ὑποφέρω... Τότε κάποιος ἄλλος μέσα μου θὰ ὑποφέρει γιὰ μένα, γιατί ἐγὼ θὰ**

ὑποφέρω γιά Αὐτόν». Πονοῦσε ἡ Φηλικιπάτη τήν ὥρα τῆς γέννας ὅπως κάθε ἄλλη γυναῖκα. Ἀλλά τήν ὥρα τοῦ μαρτυρίου -ἦταν βέβαιη- ὁ Κύριός της θά τή βοηθοῦσε νά ἀντέξει στούς πόνους, ἀφοῦ θά τοὺς ὑπέμενε γιά τή δική του τήν ἀγάπη. Γέννησε ἡ ἀγία τό κοριτσάκι της καί ἐμπιστεύτηκε τήν ἀνατροφή του σέ μιά χριστιανή. **Ἦταν πλέον ἔτοιμη καί αὐτή νά βαδίσαι χαρούμενη πρὸς τό μαρτύριο.**

Δυό μέρες μετὰ τή γέννα, καλοῦνται οἱ ἕξι «ἐγκληματίες» νά ἐμφανιστοῦν στήν ἀρένα. Θά ἀναμετρηθοῦν μέ τά θηρία πού τά κρατοῦσαν πεινασμένα ἀπό μέρες μέσα στά κλουβιά γι' αὐτή τήν ὥρα. Ἔτσι μόνο θά ἱκανοποιηθεῖ τό μίσος καί ἡ αἰμοδιψία τῶν ἀρχόντων ἐναντίον τῶν ὁπαδῶν τῆς νέας θρησκείας τοῦ Χριστοῦ.

Γιά τίς δυό γυναῖκες, τήν Περπέτουα καί τή Φηλικιπάτη, ξεχώρισαν μιά **ἄγρια ἀγελάδα** νά τίς καταξεσχίσει. Οἱ δυό μάρτυρες σέκονται ἀτρόμητες ἀπέναντι στό ἄγριο ζωντανό. Ἐνθαρρύνουν ἡ μιά τήν ἄλλη καί ἀναπέμπουν μυστικές προσευχές. Τό ζῶο ὁρμᾷ πρῶτα ἐνάντια στήν Περπέτουα. Τή χτυπᾷ καί ἀμέσως μετὰ ἐπιτίθεται στή Φηλικιπάτη. Τό χτύπημά του ὅμως δέν ἔφερε τόν θάνατο. Μανιασμένος ὁ ὄχλος ζητᾷ τήν ἐκτέλεση τῶν δυό γυναικῶν. Τό **ξίφος τοῦ δημίου** θά στείλει τίς δυό ἅγιες ψυχές τους κοντά σόν Χριστό γιά νά τίς στεφανώσῃ. Σέ λίγο τό στάδιο κοκκίνισε καί ἀπό τά ἀγνά αἵματα τῶν ἄλλων μαρτύρων (ὁ ὄχλος τοὺς θανάτωσε μέ μαχαίρια), ἐνῶ **ὁ οὐρανός τοὺς ὑποδεχόταν νικητές στήν αἰώνια δόξα.**

Συγκλονιστικοί εἶναι, παιδιά, οἱ βίοι τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας. **Ἐπὶ τρεῖς αἰῶνες** -ὅταν ἀκόμη ἡ Ἐκκλησία ἔκανε τά πρῶτα βήματά της σόν κόσμο- ξέσπασαν **ἀνελέητοι διωγμοί.** Χύθηκε αἷμα πολύ. Ἐρίζαν τοὺς χριστιανούς στή φυλακή, στή φωτιά, στά θηρία... Ἀλλά οἱ μάρτυρες δέν λογάριαζαν τίποτε· οὔτε καί τόν θάνατο ἀκόμη! **Ἡ ἀγάπη τους σόν Χριστό νικοῦσε κάθε ἄλλη ἀγάπη.**

Ἡ γῆ μας, παιδιά, δέν θά πάψει ποτέ νά στέλνει μάρτυρες στόν οὐρανό. Καί σήμερα, στή δική μας ἐποχή, ζητοῦνται μάρτυρες· νά ἀγαποῦν τόν Χριστό πάνω ἀπό ὅλους καί ἀπό ὅλα! Ζητοῦνται μάρτυρες, πού δέν θά ἀρνηθοῦν τήν πίστη τους γιά τίποτε στόν κόσμο! **Ἄραγε ἐμεῖς θά εἴμαστε ἀνάμεσα σ' αὐτούς πού θά στοιχηθοῦν στήν ἱερή γραμμή τῶν μαρτύρων;**

Νά γιατί θά ἤθελα σήμερα νά πάρουμε μιὰ «συνέντευξη» ἀπό τίς δυό μάρτυρες. Νά θέσουμε ἐρωτήσεις, νά τίς προκαλέσουμε νά μᾶς φανερώσουν τά μυστικά τους. *(Διατυπώνουν πρῶτα τά παιδιά, ἂν θέλουν, τίς δικές τους ἐρωτήσεις καί ἔπειτα παρακολουθοῦμε τό video μέ τήν ἀκόλουθη «συνέντευξη», βλ. CD μέ ὑλικό).*

- Ἀγία Περπέτουα, πῶς βάσταξε ἡ μητρική σου καρδιά τόν ἀποχωρισμό τοῦ βρέφους σου;

Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό μυστικό τῆς δύναμής μου. Ὅταν ἡ ἀγάπη αὐτή εἶναι ὀλοκληρωτική, τότε ἡ πίστη κυριαρχεῖ πάνω ἀπό τή λογική καί τό συναίσθημα. Ὅταν ἐγκατέλειπα τό παιδί μου γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τό παρέδίδα μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στά χέρια του. Εἶχα τή βεβαιότητα ὅτι θά μοῦ τό φυλάξει καί θά μοῦ τό χαρίσει γιά μιὰ αἰωνιότητα!

- Πῶς δέν λύγισες στήν ἐπιμονή τοῦ πατέρα σου; Πῶς δέν κλονίστηκες βλέποντάς τον σιά γεράματά του τόσο νά ὑποφέρει;

Μέ στήριζε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ: «Ὅποιος ἀγαπᾷ τόν πατέρα του ἢ τή μητέρα του πάνω ἀπό μένα, δέν εἶναι ἄξιος μαθητής μου» (Μθ 10,37). Ἀπό τότε πού γνώρισα τόν Χριστό, τίποτε ἄλλο δέν ἐπιθυμοῦσα περισσότερο παρά νά εἶμαι γνήσια μαθήτριά του.

Λαχταροῦσα, ἄλλωστε, νά εἶμαι μαζί μέ τόν πατέρα μου ὄχι μόνο γιά λίγα χρόνια ἀλλά γιά μιὰ αἰωνιότητα. Τόν σεβόμουν καί τόν ἀγαποῦσα πολύ τόν γέροντα πατέρα μου. Ἀλλά -μή σᾶς φαίνεται παρά-

ξενο!- έκφραση αυτής της αγάπης μου ήταν ή σιάση πού κράτησα απέναντί του. Ή σταθερότητά μου στήν πίστη τοῦ Χριστοῦ θά ήταν καί γι' αὐτόν ἕνα κάλεσμα, γιά νά ἀναζητήσῃ τήν αἰώνια ἀλήθεια. Ή μεγαλύτερη προσφορά μας στούς συνανθρώπους μας, τό ἀκριβότερο δῶρο σέ αὐτούς πού ἀγαποῦμε εἶναι αὐτή ή σταθερότητα στήν πίστη μας. Τούς δείχνει τόν δρόμο πρὸς τήν ἀλήθεια, ὥστε νά εἴμαστε αἰώνια μαζί τους στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ!

- Ἀγία Περπέτουα, δέν σκέφτηκες νά ἀρνηθεῖς γιά λίγο τήν πίστη σου, μέχρι νά μεγαλώσει τό παιδί σου, καί ἀργότερα νά μαρτυρήσεις;

Ὅταν ἀγαπᾷς, δέν κάνεις τέτοιους ὑπολογισμούς οὔτε μπορεῖς νά ὑποκρίνῃσαι. Ἐξάλλου, ἤχοῦσαν μέσα μου τά λόγια τοῦ Χριστοῦ: «Ὅποιος μέ ὁμολογήσῃ μπροστά στούς ἀνθρώπους, θά τόν ὁμολογήσω κι ἐγώ μπροστά στόν οὐράνιο Πατέρα μου. Ὅποιος μέ ἀρνηθεῖ μπροστά στούς ἀνθρώπους, θά τόν ἀρνηθῶ κι ἐγώ μπροστά στόν οὐράνιο Πατέρα μου» (Μθ 10,33). Ποτέ δέν θά ἤθελα νά εἶμαι ἀνάμεσα στούς ἀρνητές· οὔτε γιά λίγο!

- Ἀγία Φηλικιάτη, ἐσύ πῶς κατάφερες, πρὶν ἀκόμη καλά-καλά ξεπεράσεις τούς πόνους τῆς γέννας, νά ριχτεῖς στό μαρτύριο, ἀψηφώντας τίς δυσκολίες καί ὑπερνικώντας τή μητρική σου ἀγάπη γιά τό νεογέννητο; Ἀπό ποῦ ἄντλησες τή δύναμη γιά κάτι τέτοιο;

Ή δύναμη δέν ήταν δική μου, ἀλλά πήγαζε ἀπό τόν Χριστό μου. Πρῶτος αὐτός ἔδωσε τή ζωή του γιά τή δική μου σωτηρία. Μπροστά στή θυσία τοῦ Χριστοῦ τό δικό μου μαρτύριο λογίζεται ἐλάχιστο. Ή ἀγάπη του φλόγιζε τήν ὑπαρξή μου ὑπερνικώντας κάθε ἄλλη ἀγάπη αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ή ἀγάπη του καί ή λαχτάρα νά βρεθῶ κοντά του γεννοῦσαν μέσα μου τόν πόθο γιά τό μαρτύριο.

- Γιατί τόσο βιαζόσουν νά μαρτυρήσεις; Γιατί σέ στεναχωρούσε ή πιθανότητα νά μή ριχτείς στά θηρία μαζί μέ τούς άλλους;

Δέν τό βρίσκω συνειτό νά ἔχουμε μεγάλη ἐμπιστοσύνη στίς δυνάμεις μας. Δέν μπορούσα νά ξεθαρρέψω. Μόνη μου, δίχως τό στήριγμα τῶν ἀδελφῶν μου, ἴσως νά δίσταζα, νά λιποψυχοῦσα... Κοντά τους ἔνιωθα ἀσφάλεια. Ἦταν γιά μένα ἔμπνευση καί ἐνίσχυση ή παρουσία τους. Εὐχαριστῶ τόν Κύριό μου Ἰησοῦ Χριστό πού ἄκουσε τήν προσευχή μου καί δέν μέ ἄφησε νά ἀγωνιῶ μή χάσω τό στεφάνι τοῦ μαρτυρίου, πού τόσο ἐπιθυμοῦσα!

- Ἀγίες τοῦ Θεοῦ, νά σᾶς ρωτήσουμε καί κάτι ἀκόμη: Πῶς γίνετε φίλες, ἐνῶ ἦσασταν τόσο διαφορετικές, ή μία ἀρχόντισσα ἐνῶ ή ἄλλη δούλη;

- Μᾶς ἔνωσε ὁ Χριστός, πού εἶπε: «Δέν ὑπάρχει δοῦλος καί ἐλεύθερος... Ὅλοι εἴμαστε ἕνα στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ» (Γα 3,28).

- Καί ἔκανε γερή τή φιλία μας ὁ κοινός μας στόχος. Πορευόμασταν καί οἱ δύο μέ στόχο νά πλησιάσουμε τόν Χριστό. Ἔτσι γίναμε συνοδοιπόροι. Βρεθήκαμε πολύ κοντά ή μία στήν ἄλλη.

- Ἡ Φηλικιπάτη ἦταν δούλη μου, κοινωνικά φαινόταν κατώτερή μου. Κι ὅμως, στήν κοινή μας πορεία μοῦ ἦταν ἔμπνευση! Τή θαύμαζα γιά τήν ἀπλότητα καί τή σεμνότητά της, γιά τήν ἐνάρετη ζωή της. Μέ τό παράδειγμά της μέ βοηθοῦσε στόν ἀγώνα μου νά γίνω πιστή χριστιανή.

- Κι ἐγώ, σάν ἐβλεπα τήν ἀρχόντισσα Περπέτουα γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ νά ἐγκαταλείπει τήν πολυτέλεια μέσα στήν ὁποία εἶχε μάθει νά ζεῖ, νά ἀπαρνεῖται τόν εἰδωλολάτρη πατέρα της καί αὐτό ἀκόμη τό βρέφος της, τή θαύμαζα! Τήν ἤθελα δίπλα μου νά μέ ἐνισχύει, γιά νά παίρνω κι ἐγώ γιά τόν Χριστό ὁμορφες γενναῖες ἀποφάσεις.

- Άγίες τοῦ Θεοῦ, δῶστε, παρακαλοῦμε, ἀπό μία συμβουλή σέ μᾶς, τά παιδιά τοῦ 21^{ου} αἰῶνα!

- Νά ἀγαπᾶτε τόν Χριστό καί νά μή διστάζετε γιά τήν ἀγάπη του νά κάνετε θυσίες! Πρῶτα μικρότερες θυσίες, καί ἔπειτα μέ τή χάρη του καί μεγαλύτερες. Ἀξίζει νά ἀγαποῦμε τόν Χριστό πάνω ἀπό ὅλους καί ἀπό ὅλα!

- Νά ἀντλεῖτε δύναμη στόν ἀγώνα σας ἀπό τόν ἴδιο τόν Χριστό, νά μένετε ἐνωμένοι μαζί του! Ἐμεῖς μέσα στή φυλακή βαπτισθήκαμε καί 'κεῖ γιά πρώτη φορά ἀξιωθήκαμε νά κοινωνήσουμε. Ὄταν ρέει μέσα στίς φλέβες μας τό αἷμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τότε κανεῖς πειρασμός δέν μπορεῖ νά μᾶς νικήσει!

Εὐχαριστοῦμε, ἅγίες τοῦ Θεοῦ! Τό μαρτύριό σας εἶναι γιά μᾶς ἔμπνευση! Δέν σᾶς τό κρύβουμε, ζηλεύουμε πού τόσο πολύ ἀγαπήσατε τόν Χριστό· πού δέν δειλιάσατε μπροστά στά ἄγρια θηρία καί στόν θάνατο! Τήν πρεσβεῖα σας ζητοῦμε... γιά νά σταθοῦμε κι ἐμεῖς ὁλόρθοι στόν ὅποιο πειρασμό καί γιά τίποτε ποτέ νά μήν ἀρνηθοῦμε τόν Κύριο μας Ἰησοῦ Χριστό!

Συνεχίστε, παιδιά, αὐτή τή «συνέντευξη» -ὁ καθένας προσωπικά- ἀπόψε, τήν ὥρα τῆς βραδινῆς σας προσευχῆς. Πεῖτε στίς ἁγίες τίς ἀπορίες, τίς ἀγωνίες, τίς ἐπιθυμίες σας... Ζητήστε τήν πρεσβεῖα τους... Ὁ Κύριος ἀκούει τίς προσευχές τῶν Ἀγίων του. Μέ τίς πρεσβεῖες τους καί τή θεία του χάρη μπορούμε νά βαδίσουμε καί ἐμεῖς στά ἴχνη τῶν μαρτύρων... Ἀμήν.

(Προτεινόμενο τραγούδι: «Νέφος μαρτύρων», ἀπό «Πνευματικές Ὁδές Β'», σ. 96, CD «Ἐρχομαι ταχύ», ἀρ. 7, βλ. CD μέ ὕλικό).

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Είκόνες: α) άγία Περπέτουα,
β) άγία Φηλικιάτη.
2. Άπολυτίκιο σέ άρχεΐο κειμένου.
3. Video μέ «συνέντευξη».
4. Τραγούδι σέ άρχεΐο ήχου καί προβολή.